

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- usunięcie dziewięciu pozycji (a mianowicie pozycji ósmej, dziewiątej i dziesiątej na stronie 51 oraz pozycji od pierwszej do szóstej na stronie 52) z załącznika do decyzji wykonawczej Komisji z dnia 4 kwietnia 2014 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (notyfikowanej jako dokument C(2014) 2008) (Dz.U. L 104, s. 43);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez Zjednoczone Królestwo.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty, z których wszystkie dotyczą dokonanej przez Komisję wykładni ósmego wymogu podstawowego w zakresie zarządzania „SMR 8” zawartego w rozporządzeniu Rad (WE) nr 1782/2003 ⁽¹⁾, w rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009 ⁽²⁾ i w rozporządzeniu Rady (WE) nr 21/2004 ⁽³⁾.

1. Zarzut pierwszy, w którym strona skarżąca podnosi, że Komisja dokonała błędnej wykładni SMR 8. W uzasadnieniu tego zarzutu przedstawiono trzy główne argumenty, w myśl których:
 - należy zapewnić skuteczność decyzji legislacyjnej o wyłączeniu z SMR 8 art. 6, 7 i 8;
 - włączenie art. 4 i 5 do SMR 8 wskazuje, że art. 3 jest niewystarczający do tego, aby uznać, że każdy z jego „elementów” stanowi obowiązek wzajemnej zgodności; oraz
 - decyzja prawodawcy UE, by art. 5 i 5 traktować odmiennie od art. 6, 7 i 8 jest logiczna pod względem celowościowym.
2. Zarzut drugi, w którym strona skarżąca twierdzi, że dokonując wykładni SMR 8 Komisja naruszyła zasadę pewności prawa, która oddziałuje ze szczególną siłą w sytuacji, w której dany środek wywiera konsekwencje finansowe lub skutkuje nałożeniem kary i która wymaga, aby wszelkie wątpliwości były rozstrzygane na korzyść rolnika.
3. Zarzut trzeci, w którym strona skarżąca utrzymuje, że dokonując wykładni SMR 8 Komisja naruszyła zasady niedyskryminacji i równego traktowania, które wymagają, aby rolnik, który nie spełnił warunków określonych w niewymienionym w SMR 8 artykule rozporządzenia 21/2004 nie był traktowany tak samo jak rolnik, który nie spełnił warunków określonych w wymienionym w SMR 8 artykule rozporządzenia nr 21/2004.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s.1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270, s. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz.U. L 5, s. 8)

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2014 r. – Silec Cable i General Cable przeciwko Komisji

(Sprawa T-438/14)

(2014/C 282/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Silec Cable (Montereau Fault Yonne, Francja) i General Cable Corp. (Wilmington, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: I. Sinan, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art.1 decyzji Komisji C(2014) 2139 final z dnia 2 kwietnia 2014 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, sprawa COMP/AT.39610 – Kable elektryczne (zwanej dalej „decyzją”) w zakresie, w jakim odnosi się ona do spółek Silec Cable i General Cable;
- tytułem żądania ewentualnego, zmiana art. 2 decyzji i obniżenie kwoty grzywny nałożonej na spółki Silec Cable i General Cable w świetle argumentów przedstawionych w uzasadnieniu skargi;
- obciążenie Komisji Europejskiej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, w którym strona skarżąca utrzymuje, że Komisja naruszyła prawo i nie wywiązała się z ciężaru dowodowego spoczywającego na niej na mocy art. 2 rozporządzenia Rady nr 1/2003.
2. Zarzut drugi, w którym strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo oraz zasady ciężaru dowodowego i domniemania niewinności, utrzymując, iż spółka Silec Cable była zobowiązana do działania polegającego na publicznym zdystansowaniu się od inkryminowanego kartelu
3. Zarzut trzeci, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie oraz naruszyła zasadę równego traktowania, uznając, że spółka Silec Cable bezpośrednio uczestniczyła w inkryminowanym kartelu od dnia 30 listopada 2005 r.
4. Zarzut czwarty, w którym strona skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie i naruszyła zasadę równego traktowania, traktując spółkę Silec Cable w sposób odmienny i niespójny z tym, w jaki potraktowała innych adresatów decyzji.
5. Zarzut piąty, w ramach którego strona skarżąca utrzymuje, że Komisja co najmniej popełniła oczywisty błąd w ocenie i naruszyła zasadę równego traktowania przez to, że nie uznała spółki Silec Cable za podmiot o marginalnym udziale w rynku.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2014 r. – LS Cable & System przeciwko Komisji

(Sprawa T-439/14)

(2014/C 282/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: LS Cable & System Ltd (Anyang, Republika Korei) (przedstawiciele: S. Kinsella i S. Spinks, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 11 i art. 2 lit. t) decyzji Komisji C (2014) 2139 z dnia 2 kwietnia 2014 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG w sprawie AT.39610 – Kable elektryczne (zwanej dalej „decyzją”) w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego, znaczne obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą w art. 2 lit. t) decyzji;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.